

28-ΙΟ- ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΤΗ 28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ † Ἀνάμυησιν ἐπιτελοῦμεν τῆς
ἀγίας Σκέπης τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἄμην.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ὀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρδριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὅδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ὀνέμων.

‘Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

‘Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

’Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

’Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

’Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

“Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

‘Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

‘Ἐπ’ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

‘Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εύφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν.

Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳδοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Ϲκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος, ἔκει ἐρπετὰ ὡν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, δὲν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἔκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἔπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

”Ητω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὑφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων, καὶ καπνίζονται.

”**Ἄ**σω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

’**Η**δυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὑφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

’**Ε**κλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

’**Ο** ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

’**Ω**ς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

’**Ἄ**λληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (*ἐκ γ'*).

’**Η** ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: ’**Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

’**Υ**πὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς, Κώμης**) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καί τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ρύσθηναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Α**ντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: “**Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ
καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ
Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: ‘**Α**μήν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ὕψησ λαὸς Νη^ρ

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.

ΕΤΕΡΑ.

- 1.
- 2.
- 3.

4. γ Κυ ρι ε ε ε λε η σο ον ή
5. γ Κυ ρι ε ε λε ε η σον π
6. γ Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον δι γ
7. γ Κυ ρι ε ε λε η σον ή
8. γ Κυ ρι ε ε λε η σον Δ
9. γ Κυ ρι ε ε λε η σον ή
10. γ Κυ ρι ε ε λε ε η σον π
11. γ Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον δι γ
12. γ Κοι Κυ ρι ε δι

Εἰ δὲ τό, Κύριε ἐκέντραξα, ιστῶμεν Σπίχους σ'
καὶ Ψάλλομεν Σπιχηρὰ Προσόμοια δευτεροῦντες αὐτά.

^τΗχος α'. Ω τοῦ παραδόξου θάματος.

Ἅγιος Πατέρας

π χ ρ α τ α ν σ
λ ε π Κ ρ ι ε ε κ ε ε κ ρ α α ζ α π ρ ος
σ ε ε ε σ α κ ο υ ο υ σ ο ο ο ο ο μ ο υ π ε
σ α α κ ο υ ο υ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κ ρ υ υ υ ρ ι
ι ι ι ε ε Κ ρ ρ ι ε ε κ ε ε κ ρ α α α
ζ α π ρ ος σ ε ε ε σ α κ ο υ ο υ σ ο ο ο ο ν μ ο υ π
π ρ ο ο σ χ ες τ η φ ω ν η η η η η τ η
η η η η δ ε η η η σ ε ε ε ω ω ω ω ως
μ ο υ π ε ν τ ω κ ε κ ρ α γ ε ε ν αι αι μ ε ε π ρ ο ρ ος
σ ε ε ε ε ε σ α α κ ο υ ο υ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κ ρ

„**υπάρχει** τίς **τούτης**
υ υ υ ρι ι ι ι ε

π^q

„**προσευχής** ταύτης ταύτης
π^q **Κατευθυνθη η η η η η τω η προσευ**

χη η η η μου **ως θυ μι ι ι α α**
μα α α α ε νω ω ω πι ι ι ο ο ο

„**παρασητώ ω ων χει ει ρωων μου**
ον σου **ε παρασητώ ω ων χει ει ρωων μου**

„**θυ σι ι α ε σπε ε ρι ι νη η η ει**
σα α κου ου ου σο ον μου **Κυ υ υ ρι**

„**αν α νο μι ας πα ρα τη ρη**
1 1 1 ε

π^q

σης **Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη**
σε **ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο**

ο ος ε εστιν Δ

“Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὡς νεφέλην φωτός, ἐφαπλοῖ ἐκάστοτε, τὴν Σκέπην τὴν ἔαυτῆς, ἡ Θεοτόκος Ἀγνή, καὶ σκέπει περιφανῶς, τῇ μητρικῇ προμηθείᾳ καὶ χάριτι, ἐκ πάσης ἐπιβουλῆς, τοὺς πρὸς αὐτὴν ἀφορῶντας καὶ κράζοντας· Κεχαριτωμένη χαῖρε, σκέπη καὶ βοήθεια, τοῦ σοῦ Ἔθνους Παρθένε, τοῦ πιστῶς σε μεγαλύνοντος.

π^χ νε κεν του ο νο μα τος σου υ
 πε μει να σε Κυ ρι ε Δ u πε μει νεν
 η ψυ χη μου εις τον λο γον σου Δηλ πι σεν
 η ψυ χη η μου ε πι τον Κυ υ υ ρι i
 ον Δ

Βαβαὶ τῶν σῶν θαυμασίων Ἀγνή! Σὺ γὰρ παραδόξως, ἥπλωσας τὴν Σκέπην σου, καὶ ἔσκεπες θαυμαστῶς πόλιν τὴν ἄνασσαν· ἀρτίως

δὲ ἐμφανῶς, τῆς φωτοφόρου σου Σκέπης τῇ χάριτι, διέσωσας ἀπειλῆς, ἐπερχομένης λαὸν τὸν Χριστώνυμον. Ὁθεν σοι χαριστηρίους, αἴνους ἀναμέλποντες, τῶν πολλῶν σου θαυμάτων, μνείαν ἄγομεν γηθόμενοι.

πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι
νυ κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ
πι σατω Iσ ρα ηλ ε πι τον Ku u ρι ι
ον α

Τὴν πρὸς ἡμᾶς σου προμήθειαν, οἱ Ἑλλήνων παῖδες, Δέσποινα κηρύττομεν, ὕμνοῦντες τὴν μητρικήν, κηδεμονίαν σου ἀρχῆθεν γὰρ συμπαθῶς, ὑπὸ τὴν Σκέπην τὴν σὴν ἡμᾶς ἔθηκας, καὶ αἰλῆρόν σου ἐκλεκτόν, τὸ εὐαγὲς ἡμῶν Γένος ἀνέδειξας. Ὁθεν Κεχαριτωμένη, χαῖρε σοι κραυγάζομεν, καὶ τῆς θείας σου Σκέπης, μεγαλύνομεν τάς χάριτας.

Προσόμοια ἔτερα. Ἡχος δ'.

Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὕχος Δ' Βου

χ
λ Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε
λε ος λ και πολ λη παρ αυ τω λυ τρωσις λ
και αυ τος λυ τρωσε ται τον Ισ ρα ηλ λ εκ
πα σων των α νο μι ων αυ του λ

Ως της Σκέπης σου ἄγοντες, τὴν ἀνάμνησιν
Ἄχραντε, τὴν σὴν μεγαλύνομεν ἀγαθότητα· ὅτι
ἐξ πάσης στενώσεως, λυτροῦσαι τὸ Ἔθνος σου,
καὶ ἐθνῶν ἐπιδρομῆς, καὶ παρέχεις ἐκάστοτε,
χάριν ἄφθονον, τοῖς ὑμνοῦσι τὰ ξένα μεγαλεῖα,
τῆς σῆς δόξης Παναγία, καὶ τῶν θαυμάτων τὸ
μέγεθος.

χ
λ Ηι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα
ε θνη λ ε παι νε σα τε αυ το ον παν τες οι
λα οι λ

Θαυμαστῶς πάλαι ἡπλωσας, ὀράτως τὴν
Σκέπην σου, καὶ τὴν πόλιν ἔσκεπες τὴν
βασίλειον, ἀλλὰ καὶ νῦν ἐναργέστατα, ἥμᾶς
σκέπεις Ἀχραντε, καὶ φρουρεῖς καὶ συντηρεῖς,
τὸν καινὸν Κόρην κλῆρόν σου, πάσης θλίψεως·
διὰ τοῦτο ὑμνοῦμέν σου τῆς Σκέπης, τὰ
δωρήματα Παρθένε, καὶ τὴν ὁσῶραι ἀντίληψιν.

χ̄ ε τι ε κρα ται ω θη το ε λε
ος αυ του εφ η μας 6 λκαι η α λη θει
α του Κυ ρι ου λκαι με νει εις τον αι ω
να λκαι

Πολλαχῶς Κόρη οἴδαμεν, καὶ λαμπρῶς
τεθεάμεθα, τῆς Ἅγίας Σκέπης σου τὴν
ἐκδήλωσιν, ἐν τεκμηρίοις καὶ θαύμασιν, ἥμιν
διαλάμπουσαν, καὶ ἐν δάκρυσι θερμοῖς, τὴν
πολλὴν σου χρηστότητα, ἐδοξάσαμεν· ὅτι σώζεις
ἥμᾶς ἐν τοῖς κινδύνοις, καὶ παρέχεις
εὐφροσύνην, τοῖς θλιβομένοις καὶ πάσχουσι.

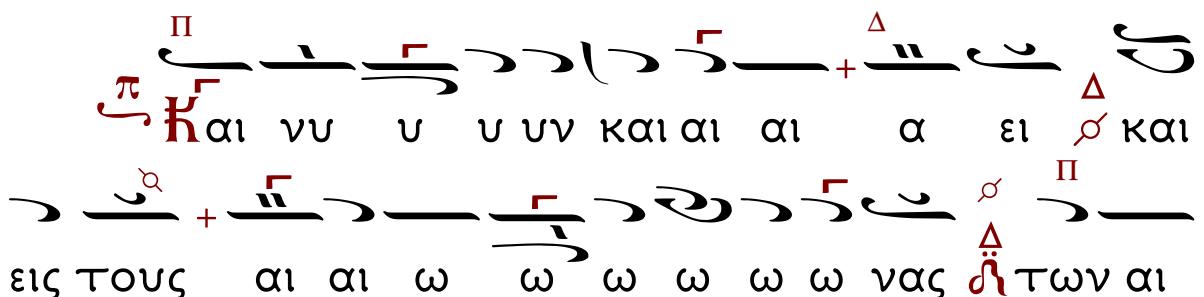
Δόξα... Καὶ νῦν... Ἡχος πλ. β'.

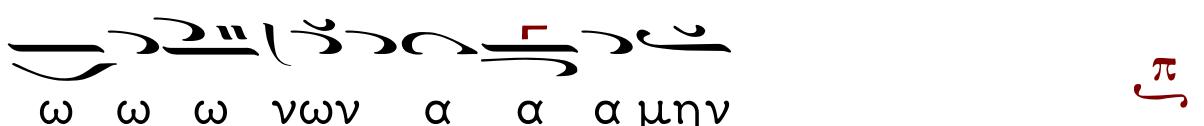
Δοξα... Και νῦν...
 Κωνσταντίνου Τσάρα.
 Πρωτοψάλτου.
 Ἡχος πτ. Πα.


 πε ε ε ε Δο ο ο ζα Πα τρι 1 1 1

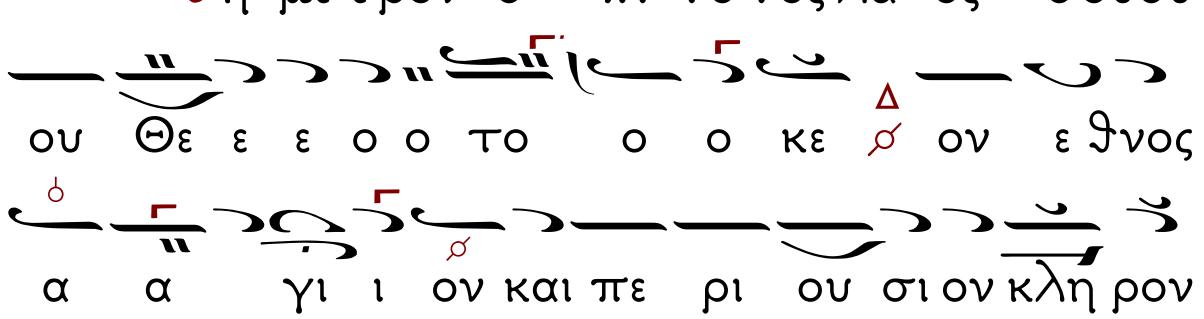

 και γι ω σκαι α γι 1 ω Πνευ μα α α


 τι 1 1 1 π


 π και νυ υ υ υν και αι αι α ει σκαι
 εις τους αι αι ω ω ω ω ω νας δι των αι


 ω ω ω νων α α α μην π


 π Κη με ερον ο πι 1 στος λα ος σουου


 ου Θε ε ε ο ο το ο ο κε σ ον ε θνος
 α α γι 1 ον και πε βι ου σι ον κλη ρον

α α πε ε φη νω ^ᾳ_ᾳ της σης Σκε πης γε
 ραι ρει την χα α α ρι ιν ^ᾳ_ᾳ χα ρι στη ρι ους
 α α δων σοι οι ω ω ω δας ^π Συ υ γαρ ου
 μο ο νον εν πα ρω χη με ναι αις γε ε ε νε ε
 αις ^ᾳ_ᾳ θαυ μα στα και αι πα ρα ^ᾳ_ᾳ α δο
 ο ο ο ζα εν η μι ι ιν ει ειρ γα α α
 σω ^ᾳ_ᾳ αλ λα και αι νυν η η μα α ας σκε ε πεις
 και αι ι θυ υ υ υ νεις ^π και ε πι ι
 δρα α α μο ο ο ον τω ων ^χ α πηλ λα α
 ζα ας ε εχ θρων ^ᾳ_ᾳ και ευ φρο συ υ νη η
 ης ε ε πλη η η σας τα ας ψυ υ χα

α α α ας η η η η μων ^π ο μο λο
 γου ου μεν τοι νυ υν τη η ην χα α α
 ρι ιν ^χ και τη φω ταυ γει ει σου Σκε πη προ
 στρε ε ε χο ο ο ον τες ^Δ θερ μω ως βο
 ω ω ω ω μεν ^π Α χρι τε ρμα τω ω ων αι αι
 ω ω ω νος ^σ σκε πε Παν τα α α α να α
 α ασ σα ^Δ τους α νεν δοι α α στως ε πι
 βο ο ω με ε ε νου ου ου ους σου ου ου
 ου

Εἰσοδος, Φῶς ἵλαρὸν.

Ὕχος πά Δι

Χ̄ Δ
 Φως ι λα ρον α γι ας δο ο ο ξης 6
 α θα α να α του Πα τρος Δ ου ρα νι
 ι ι ου Δ α γι ου μα κα ρος Ι η σου
 ου Χρι ι ι ι στε 6 ελ θο ο ο ο
 ο ον τες Δ ε πι ι τηνη λι ου δυ υ υ
 σιν Δ ι δον τε ες φως ε σπε ρι νον ζ' υ
 μνου ου μεν Πα τε ε ρα γι ο ον και α α
 γι ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον 6 α ζι ο
 ο ον σε εν πα α σι και ροις υ μνει ει ει
 σθαι αι φωναις αι σι ι αις ζ' γι ε ε Θε ε ε

ου ου ^B ζω η η η η η η η η ην ο ο δι ι
 δου ους ⁶ δι ο ο ο ο ο κο ο σμος ^{ζ'}
 σε ^B δο ο ζα α α ζει ει ^{Γ Μ} ^Δ

ΤΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΕΜΕΝΟΝ ΗΧΟΝ

Προκείμενον.
Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ὕπατη Χρονική

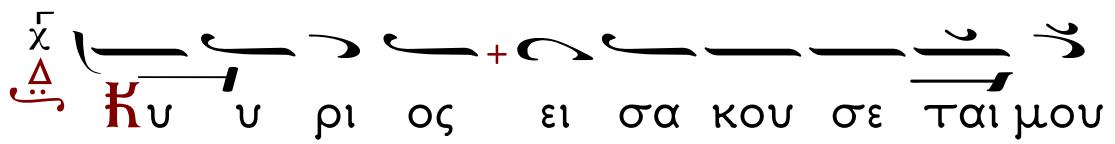
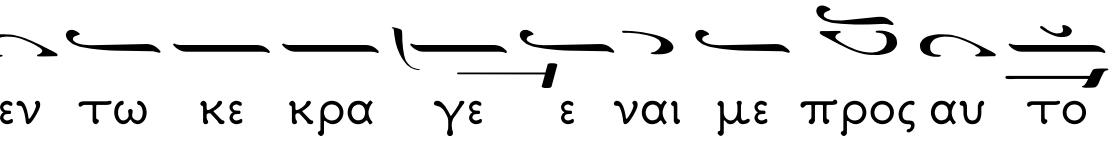
δού δη εν λο γει ει τε τον Κυ
 ριον ^Δπαντες οι δουσυλοι Κυ ρι ου

Σπίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς
 οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

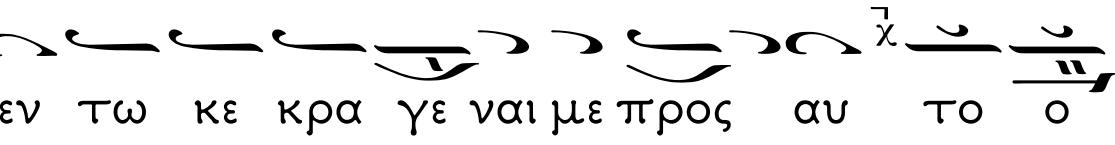
Τὸ τρίτον. δού δη εν λο γει ει τε
 τον Κυ ρι ι ον ^Δπαντες οι δουσυλοι Κυ ρι ι
 ου ^πουου ου ου ου ου

Προκείμενον.
 Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας.
 Ἡχος δ'.

Ἡχος ἡ Δι


 Κυ ρι ος ει σα κου σε ται μου

 εν τω κε κρα γε ε ναι με προς αυ το
 (Δίς)
 ον

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Τὸ τρίτον. 
 Κυ ρι ος ει σα κου σε ται αι μου

 εν τω κε κρα γε ναι με προς αυ το ο
 ον

Προκείμενον.
Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας.
Ὕχος ὡς Πά

$\overset{\text{χ}}{\cancel{\text{π}}}$ Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω
ξει με $\overset{\Delta}{\cancel{\text{δ}}}$ πασας τας η με ρας της ζω ης μου $\overset{\pi}{\cancel{\text{η}}}$
(Δις)

Στίχ: Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με
ύστερήσει· εἰς τόπον χλόης ἔκει με
κατεσκήνωσεν.

Τὸ τρίτον: $\overset{\text{χ}}{\cancel{\text{π}}}$ Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα
τα δι ω ξει με $\overset{\Delta}{\cancel{\text{δ}}}$ πασας τας η με ρας της ζω
η ης μου $\overset{\text{χ}}{\cancel{\text{ο}}}$ $\overset{\text{ο}}{\cancel{\text{ου}}}$ $\overset{\text{ο}}{\cancel{\text{ου}}}$ $\overset{\pi}{\cancel{\text{η}}}$

Προκείμενον.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας.

Ἅγιος ἄρτος — Κε

Θε ος εν τω ο νο μα τισουσωσον

με και εν τη δυνα μει σου κρι νει ει ει εις

(Δίς)

με

Στίχ. Ο Θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ρήματα τοῦ στόματός μου.

Τὸ τρίτον.

Θε ος εν τω ο νο μα τι σου σωσον με και εν τη δυνα μει σου κρι

νει ει εις με ε ε

Προκείμενον.
Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας.

Ὕχος περιβού

χ **Ἄ** Ή βο η θει α αμου πα ρα Κυ ρι
 ου **Ἄ** του ποι η σαν τος **Ἄ** τον ου ρα νο ον και
 την γην **ἴ** (Δίς)

Στίχ. Ὑρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὅρη,
 ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

Τὸ τρίτον. χ **ἴ** Ή βο η θει α αμου πα ρα
 Κυ ρι ου **Ἄ** του ποι η σαν τος **Ἄ** τον ου ρα
 νο ον και την γη **ἴ** η ην **Ἄ**

Προκείμενον.
Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

Ὕχος Βαρύς ἦν

Ἄρτος Θεος αντὶ ληπτωρ μου εἰ Δίτο ε
(Δίς) λεο οισου προφῆτα ασει με

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, ὁ
Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ
λύτρωσαί με.

Τὸ τρίτον. Άρτος Θεος αντὶ ληπτωρ
μου εἰ Δίτο ε λεο οισου προφῆτα ασει με ε
ε

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Ἀριθμῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. θ' 15-23)

Καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ ἥ ἐστάθη ἡ σκηνή, ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν σκηνήν, τὸν οἶκον τοῦ μαρτυρίου. Καὶ τὸ ἐσπέρας ἥν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ως εἴδος πυρὸς ἔως πρωί. Οὕτως ἐγίνετο διαπαντὸς· ἡ νεφέλη ἐκάλυπτεν αὐτὴν ἡμέρας, καὶ εἴδος πυρὸς τὴν νύκτα. Καὶ ἡνίκα ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. Καὶ ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἀν ἐστη ἡ νεφέλη, ἔκει παρενέβαλον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. Διὰ προστάγματος Κυρίου παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ διὰ προστάγματος Κυρίου ἀπαροῦσι. Πάσας τάς ἡμέρας, ἐν αἷς σκιάζει ἡ νεφέλη ἐπὶ τῆς σκηνῆς, παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. Καὶ ὅταν ἐφέλκηται ἡ νεφέλη ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡμέρας πλείους, καὶ φυλάξονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν φυλακὴν τοῦ Θεοῦ. Καὶ οὐ μὴ ἔξαρωσι. Καὶ ἐσται ὅταν σκεπάζῃ ἡ νεφέλη ἡμέρας ἀριθμῷ ἐπὶ τῆς σκηνῆς, διὰ φωνῆς Κυρίου παρεμβαλοῦσι καὶ διὰ προστάγματος Κυρίου ἀπαροῦσι. Καὶ ἐσται ὅταν γένηται ἡ νεφέλη ἀφ' ἐσπέρας ἔως πρωὶ καὶ ἀναβῇ ἡ

νεφέλη τὸ πρωί, καὶ ἀπαροῦσιν ἡμέρας ἡ νυκτός. Μηνὸς ἡμέρας πλεοναζούσης τῆς νεφέλης σκιαζούσης ἐπ' αὐτῆς, παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ μὴ ἀπάρωσιν. Ὅτι διὰ προστάγματος Κυρίου ἀπαροῦσι. Τὴν φυλακὴν Κυρίου ἐφυλάξαντο διὰ προστάγματος Κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.
 (Κεφ. μ' 15-32)

Ἐγένετο ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ, τῷ δευτέρῳ
 ἔτει, ἐκπορευομένων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐξ
 Αἰγύπτου, νουμηνίᾳ ἐστάθη ἡ σκηνή. Καὶ
 ἐστησε Μωυσῆς τὴν σκηνήν, καὶ ἐπέθηκε τάς
 κεφαλίδας, καὶ διενέβαλε τοὺς μοχλούς, καὶ
 ἐστησε τοὺς στύλους. Καὶ ἐξέτεινε τάς αὐλαίας
 ἐπὶ τὴν σκηνήν, καὶ ἐπέθηκε τὸ κατακάλυμμα
 τῆς σκηνῆς ἐπ' αὐτὴν ὄντεν, καθὰ συνέταξε
 Κύριος τῷ Μωυσῇ. Καὶ λαβὼν τὰ μαρτύρια
 ἐνέβαλεν εἰς τὴν κιβωτόν. Καὶ ὑπέθηκε τοὺς
 διωστῆρας ὑπὸ τὴν κιβωτόν, καὶ εἰσήγεγκε τὴν
 κιβωτὸν εἰς τὴν σκηνήν, καὶ ἐπέθηκε τὸ
 κατακάλυμμα τοῦ καταπετάσματος, καὶ
 ἐσκέπασε τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου, ὃν
 τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. Καὶ
 ἐπέθηκε τὴν τράπεζαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ
 μαρτυρίου, τὸ πρὸς Βορρᾶν ἔξωθεν τοῦ
 καταπετάσματος τῆς σκηνῆς. Καὶ προσέθηκεν
 ἐπ' αὐτῆς ὄρτους τῆς προθέσεως ἔναντι Κυρίου,
 ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. Καὶ
 ἐθηκε τὴν λυχνίαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ
 μαρτυρίου, εἰς τὸ κλίτος τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς

νότον. Καὶ ἐπέθηκε τοὺς λύχνους αὐτῆς ἔναντι Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. Καὶ ἔθηκε τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἀπέναντι τοῦ καταπετάσματος, καὶ ἐθυμίασεν ἐπ' αὐτοῦ θυμίαμα τῆς συνθέσεως, καθάπερ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. Καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων ἔθηκε παρὰ τάς θύρας τῆς σκηνῆς. Καὶ ἔστησε τὴν αὐλὴν κύκλῳ τῆς σκηνῆς καὶ τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ συνετέλεσε Μωυσῆς πάντα τὰ ἔργα. Καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου. Καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ σκηνὴ. Καὶ οὐκ ἥδυνάσθη Μωυσῆς εἰσελθεῖν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ὅτι ἐπεσκίαζεν ἐπ' αὐτὴν ἡ νεφέλη, καὶ δόξης Κυρίου ἐνεπλήσθη ἡ σκηνὴ. Ἡνίκα δ' ὄντες ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς, ἀνεζεύγνυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ σὺν τῇ ἀπαρτίᾳ αὐτῶν. Εἰ δὲ μὴ ἀνέβη ἡ νεφέλη, οὐκ ἀνεζεύγνυσαν ἔως ἡμέρας, ἵνα ἀνέβη ἡ νεφέλη. Νεφέλη γὰρ ἦν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡμέρας, καὶ πῦρ ἦν ἐπ' αὐτῆς νυκτὸς ἐναντίον παντὸς Ἰσραήλ, ἐν πάσαις ταῖς ἀναζυγαῖς αὐτῶν.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. μγ' 27, μδ' 1-4)

Ἐσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὄγδοης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν· καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἅγίων τῆς ἐξωτέρας, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς μὴ διέλθῃ δι’ αὐτῆς ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι’ αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ ἥγοούμενος οὗτος καθήσεται ἐν αὐτῇ, τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐναντίον Κυρίου. Κατὰ τὴν ὁδὸν Αἰλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου, καὶ εἶδον, καὶ ἴδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος τοῦ Κυρίου.

Εἰπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (**ἄπαξ**).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (**ἄπαξ**).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**).

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Κύριε, ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**).

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**).

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (**κώμῃ, πόλει**) ταύτῃ,

τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἄπαξ).

Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Καταξίωσον,** Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,

καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εῖ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εῖ, Ἀγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὅμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῇ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

‘Ο Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἔλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἔλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἔλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἴτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὀδηγόν, φύλακα

τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Сυγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ

πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Coὶ, Κύριε.

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Χορός: ἔλαμήν.

Εἱρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Coὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἐπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἵ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας, οὓς τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς,

καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Χορός: **Ἄ**μήν.

Εἰς τὴν Λιτήν, Σπιχηρὸν Ἰδιόμελον.

Ὕχος ἡ Πα

Εύφραίνου ἐν Κυρίῳ, ἡ Χριστώνυμος Ἑλλάς, ως σκεπομένη τῇ Σκέπῃ, τῆς πανυμνήτου Θεοτόκου· ως γὰρ νεφέλην φωτεινήν, ἀοράτως αὐτὴν ἐφαπλοῦσα, ἡ τοῦ ἀδύτου φωτὸς μήτηρ, κύκλῳ σε περιβάλλει καὶ πανταχόθεν σε σκέπει, καὶ αἰσθητῶν καὶ νοητῶν πολεμίων, ἐπερχομένων κατὰ σοῦ, τάς φάλαγγας ἐκτρέπει. Ὅθεν τὴν δοθεῖσαν σοι χάριν, διαπρυσίῳ φωνῇ κήρυξον, καὶ τὴν σκέπουσάν σε Παρθένον, μεγαλοφώνως ὅμιλον βοῶσα· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Πλαγίου Τετάρτου.

Ὕχος πᾶς Νη

χ N
δι Κυ ρι ε ε λε η σον λ 6
β
ε λ Κυ ρι ε ε λε η σον δι Δ
κ Δ Κυ ρι ε ε λε η σον λ 6
δι Κυ ρι ε ε λε η σον δι Δ
ε λ Κυ ρι ε ε λε η σον δι Δ
Δ δ Κυ ρι ε ε λε η σον λ 6
δι Πα ρασχου Κυ ρι ε λ 6
ε λ Πα ρασχου Κυ ρι ε δι Δ
δι Πα ρασχου ου Κυ ρι ε δι Δ
δι Πα ρασχου Κυ ρι ε λ 6
δι Πα ρασχου Κυ ρι ε λ

28-10-

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΚΕΠΗΣ.

πα ρασχου **κ**ρι ε **λ**

γ περ α γι α Θε ο το κε **λ** σωσονη

μας **λ**

λ **κ** οι οι οι οι οι οι οι οι οι **ν** **κ** υ

υ υ ρι ε **λ**

λ **λ** μην **λ**

Ἅχος λῃ Ἔναρμόνιος

π **κ** **κ** ρι ε ε ε λε ε ησον **λ** **π**

λ **κ** ρι ε ε λε ησον **ν**

ν **κ** ρι ε ε λε η ησον **χ**

χ **κ** ρι ε ε ε λε ε η ησον **χ**

π
 ς Ḫυ ρι ε ε λε ε ε η σον δ
 π
 δ Πα ρασχου Κυ ρι ε δ
 π
 δ Πα ρασχου Κυ ρι ε υ
 π
 ρ
 υ Πα ρασχου Κυ ρι ε ς
 κ
 ς Πα ρασχου Κυ ρι ε δ
 π
 δ
 δ Πα ρασχου Κυ ρι ε δ
 π
 δ
 δ Πα ρασχου Κυ ρι ε δ
 π
 δ
 δ Πα ρασχου Κυ ρι ε δ

Εἰς τὴν Ἀρτοκλασίαν.
Ἐπιλογές παράδιαφόρων Διδασκάλων

χ Δ
 Κυ ρι ε ε λε η σον Δ Κυ ρι ε
 ε λε η σον Δ Κυ ρι ε ε λε η σον
 ρι ε ε λε η σον Δ Κυ ρι ε ε λε η σον
 ε ε λε η σον Δ Κυ ρι ε ε λε η σον
 ρι ε ε λε η σον Δ Κυ ρι ε ε λε η σον
 ε ε λε η σον Δ Κυ ρι ε ε λε η σον
 σον ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΟ ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'

χ Π
 π Κυ ρι ε ε λε η σον ι Κυ ρι ε
 ε ε λε η σο ο ο ο ο ο ο ο ν Κυ ρι
 ε ε λε η σον π

Θεοτόκε Παρθένε.

Ἄχος πάρθενος Κε

ἔχει Δ Κ ο
 θεοτόκη ε ε ε ε Παρθένε ε ε
 νε χαίαι αι αι ρε ε ε πάρθενος Κε χα ρι τω με
 ε νη η η η Μαα ρι ι ι α ρι ο Κυ υ υ υ
 ρι ι ος με ε ταα σου ου πάρθενος ευ λο ο ο ο
 γη η με ε ε ε νη πάρθενος Συ υ ε ε εν γυ
 υ ναι αι αι ξι πάρθενος και ευ λο ο ο ο γη η
 με ε ε ε νος πάρθενος ο καρ πο ο ο ος τη ης κοι
 λι ι α ας σου ου πάρθενος ο ο ο ο ο τι πάρθενος Σω
 τη η ρα α α ε ε τε ε ε κες πάρθενος τω
 ων ψυ υ χω ω ων η η η η μω ω ω

π
ων

χ ^K
χ Πλουσιοι ε πτωχευ σαν και ε πει
να σαν οι δε εκ ζητουν τες τον Κυριον
ν ουκ ε λατ τω ω θη σον ται παν το ος
α γα θου

Τὸ τέλος τοῦ τρίτου.

χ ^Δ ^K
χ ι παν το ος α γα
θουου ουου ου ου ου

Εἰς τὸν Σπίχον, Σπιχηρὰ προσόμοια.

”Ηχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκηπιῶν.

Χαίροις Θεογεννῆτορ ἀγνή, τῆς ἀγαθότητος πηγὴ ἡ ἀκένωτος, Ἐλλήνων ἡ θεία σκέπη, καὶ προστασία θερμή, καὶ παραμυθία ἐν ταῖς θλίψεσι· πρὸς σὲ γὰρ Πανάμωμε, καταφεύγομεν πάντοτε, καὶ σωτηρίαν καὶ εἰρήνην καὶ λύτρωσιν, τῇ σῇ χάριτι, ἀληθῶς κομιζόμεθα· ὅθεν τῆς θείας Σκέπης σου, ὑμνοῦμεν τὰ θαύματα, καὶ τῆς προνοίας σου Κόρη, τοὺς οἰκτιρμοὺς μεγαλύνομεν, δι’ ᾧν ὁεὶ σῷζεις, περιστάσεων ποικίλων, τοὺς πεποιθότας σοι.

Σπίχ. Ήγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὄψιστος.

”Ωφθης ἐν θεωρίᾳ λαμπρᾶ, οἴα περ ἄνασσα Ἀγνὴ ὑπερκόσμιος, Ἄνδρέα τῷ θεοφόρῳ, ἐν Βλαχερνῶν τῷ ναῷ, σκέπουσα ἀὖλως τὴν μερίδα σου· διὸ τούτου ἄγοντες, ἐτησίαν ἀνάμνησιν, τὰ μεγαλεῖα, ἀνυμνοῦμεν τῆς δόξης σου, καὶ βοῶμέν σοι, ὁ λαός σου Πανάχραντε· σκέπε καὶ διαφύλαττε, Παρθένε τῇ Σκέπῃ σου, οὗς περ οἰκείαν μερίδα, πάλαι ἡμᾶς Κόρη ἔδειξας, παρέχουσα πᾶσιν, εὔφροσύνην καὶ εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν Σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Σκέπη τῇ φωταυγεῖ σου Ἀγνή, καὶ τῇ ἐλπίδι τῆς στερρᾶς προστασίας σου, θαρρήσας ἀνενδοιάστως, ὁ εὔσεβὴς σου λαός, τῶν ἔχθρῶν τὸ θράσος ἐτροπώσατο· διὸ χαριστήριον, ἀναμέλπει σοι αἴνεσιν, καὶ τῆς σῆς Σκέπης, ἐορτὴν τὴν ὑπέρλαμπρον, ἄγει σήμερον, καὶ θερμῶς Κόρη κράζει σοι· Σὺ μου σκέπη καὶ πρόμαχος, καὶ μέγα προπύργιον, καὶ σὲ ὅμνῳ Παναγίᾳ, τῇ χάριτί σου σωζόμενος, ἀλλὰ καὶ μελλόντων, θλιβερῶν πειρατηρίων, ῥῦσαι με Δέσποινα.

Δοξα... Και νῦν...
 Κωνσταντίνου Τσάρα
 Πρωτοψάλτου.

Ὕχος πᾶς Νη^Ω

Δο ο ο ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και
 αι γι υι ω ω ω λκαι Α γι ι ω ω Πνε
 ε ε ε ε ευ μα α α α Πνε ευ μα τι
 δι και νυ υν και α ει λκαι εις του ους
 αι αι ω ω ω νας των αι αι ω ω ω νων
 α α α μην
 δι Της Σκε ε πης σου της σω στι ι κης δι αι
 πολ λα πλαι αι εκ δη η λω ω ω σεις λπε ρι
 το ε θνος σου ου Α χρα αν τε ε δι πα σαν α

κο η η ην κα τα πλη η ητ του ου ου ου σι
 δι συ υ γαρ πα λαι τε και αι νυν δι εν παν τι και
 αι πα αν το τε προ ο ο φια α α α α
 νεις δι και πα α σης στε νω ω ω ω σε ε ε
 ε ως η μα ας α πα αλ λα α α τεις λι οις οι
 διας τρο ο ποις φι λα α α γα α α α θε
 δι ο ο ο πα νυ μνη η τε Δε ε ε σποι
 οι οι οι να δι μη πα αυ ση δει κνυ ου σα η
 η μιν δι τα αρ χαι α ε ε ε λε η η σου ου
 α χρι τερ μα των αι αι ω ω ω νο ος δι
 ο τι σο ο ον ε σμεν ποι οι οι μνι ι ι ι

28-10-

ЕСПЕРИНОС ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΚΕΠΗΣ.



ν
δ

ΙΕΡΕΥΣ: Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου,
Δέσποτα, κατὰ τὸ ὄντο σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἴδον
οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς
ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ο Ἀναγνώστης: Ἡλείτης ὁ Θεός, Ἡγιος
Ἰσχυρός, Ἡγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... **Καὶ νῦν...**

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνοματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κύριε,** ἐλέησον, **Κύριε,**
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Καὶ νῦν...**

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω
τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν,
ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὥσται
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

δέ ιερεὺς:

“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ
ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Ἔχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Καὶ νῦν...

Ἄχος πᾶς — Γα

Ἄ Θε ο το κε Α ει παρ θε νε την α
 γι αν σουου Σκε ε πην δι ης πε ρι σκε
 πεις τους εις σε ελ πι ζον τας κρα ται αν τω
 Ε θνεισου κα τα φυ γην ε δωω ρη η η σω
 δι ο τι ως πα λαι και νυν θαυ μα στως η μας
 ε σω σας ως νο η τη νε φε λη τον σον
 λα ον πε ρι βα α λου σα δι ο δυ σω
 που μεν σε ει ρη νην τη πο λι τει α σου
 δω ρη σαι και ταις ψυ χαις η μων το με γα α
 ε λε ο ο ο ος

δι

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

ΧΟΡΟΣ: Εύλογησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τους αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Ἀναγνώστης: Ἄμην. Κτερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ δρθιδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἅμην.

ΙΕΡΕΥΣ: Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ο Ἀναγνώστης: Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο Ἀναγνώστης: Δόξα... Καὶ νῦν..., Κύριε ἐλέησον (γ'), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας Αὐτοῦ μητρός, ἦς τὴν φωτοφόρον σκέπην ἐօρτάζομεν, δυνάμει τοῦ

τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἰωνῆς, καὶ πάντων τῶν Ἅγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ως ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι', εὐχῶν των ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, δο Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ο Χορός: Λαμήν.

Τόν Εύλογούντα.

ḥ Δ Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 α ζον τα η μας Δ Κυ ρι ε φυ λατ τε Δ
 ει ει εις Δ πολ λα ε ε τη οξ η η Δ

Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα.

ḥ M Δ Τον Δε σπο την και Αρ χι ε ε ρε
 α η μων Δ Κυ ρι ε φυ λατ τε Δ εις πολ
 λα ε τη Δε σπο τα Δ εις πολ λα
 ε τη Δε σπο τα Δ ει ει εις πο ολ λα ε τη
 Δε ε σπο τα α α Δ

28-10-

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΚΕΠΗΣ.

Η Μεταφορά Κειμένων - Καλλιτεχνική έπιμελεια
έγινε με τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαφηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν I.N. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.